

MAGYAR KURIER.

Indult Bécsből, Pénteken, November' 30-dikán, 1827.

Francia Ország.

A' Nov. 19-dikén kijött Monitör szerint, a' Király a' Navarini verekedésben magokat megkülönböztetett tisztek közzül sokakat nagyobb rangra emelt. Ritter Rigny, ki eddig Contre Admirális volt Vice-Admirálissá, 's hajós Kapitány Báró Milyus Contré-Admirálissá neveztettek. Labretonniere, Moritz és Hugo nevű hajós Kapitányok, kik eddig a' Betsület-Legió-nál Ritterek voltak, Kommandátorokká lettek, 's több mások.

Az Anglus és Orosz Fő vezéreket Vice-Admirális Codrington és Contre-Admirális Gróf Heydent, a' Szent Lajos Katona Rendjének Nagy Keresztjével, 's a' Dartmouth, Kapitányát Fellowestet a' Betsület Legió Kommandátorságával tisztelte-meg ugyan Fr. Király ő Felsége. Más számos Anglus és Orosz hajós Kapitányokat, kik ezen tsatában jelen voltak, hasonló módon megjutalmazott ő Kir. Felsége.

Gróf Canelas (a' Portugalliai revoluzióból esmeretes Generális Silviere) ki eddig Párisban tartzkodott; parantsolatot kapott, hogy Párist tüstént oda hagyván, menjen Tours városába.

A' Párisi Oppositíós ujságok, mint nagy és nekik igen örvendetes győzedelmet úgy jelentik Nov. 17-dikén, hogy a' fő város béli mind a' 22 Válosztó Gyűlések fére vetették azokat a' Válosztás' dolgát kormányozó Biztosságokat, mellyeket

minden Válosztáskor az Országlószék minden Válosztó Gyűlésekhez küldeni szokott, 's meghatározott módon magok válosztottak magoknak Constitutíós gondolkodású személyekből álló Biztosságokat, hogy a' Válosztás' dolga ezeknek felvigyázása alatt folyon le. Az említett 22 Gyűlésekben valami 7500-ra telt a' Voksok' száma, mellyek közt 6300 zan találtattak olyanok, mellyek Constitutziósokra estek. Illyen formán ütött ki a' dolog a' Párishoz közelébb lévő városokban is, millyenek Versália, Meaux, Melun, Arapajon, melyből a' következett, hogy Párisnak 8 kerületeiben, mint a' Monitör Nov. 19-dikén kihirdette, mind a' 8 Követségi helyekre Constitutziós gondolkodású emberek neveztettek, kiknek neveik: Dupont, Lafitte, Casimir-Perrier, Constant-Beniámin, Schonen, Ternaux, Royer-Collard, és Báró Louis. —

Azt az örvendezést azonközben, mellyet Párisban ezen Válosztások' kimenetele okozott, nagyon megzavarta az ugyan Párisból Nov. 20-dikán indult tudósítások szerint valami lármás történet, melly ott ezen hónapnak 19-dikén estve ütött-ki, 's a' mellyet tsak katonaságnak megjelenése tsendesithetett-le, számos embereknek megölettetése és megsebessedése után.

Ezen nagy láрма onnét eredett, mint a' Fr. Gazette Nov. 20-dikán estve jelenti, hogy 19-dikben estve Párisnak sok utzáji egészen megvilágosítottak, 's Sant-Denis utzájában a' nyughatatlankodók ma-

gokat körül kerítették, mindennel körül rakták, 's a' kerítésből kövekkel hajgáltak ki 's rákétákat és egyéb tüzi mesterség' ártalmas szerzeményeit hánytak ki az ő elszélesztéseken iparkodó emberekre. A' Linea sergek se tehettek egyebet, hanem végezetre fegyvereiknek hasznát venni kényszerítették.

A' fenn-nevezett Ujság egyenesen a' revolútiós ujságok' lázszító írásaiknak tulajdonítja az egész lármát. Revolútiós ujságoknak nevezi, az eddig volt Liberálisokat, 's azt mondja, hogy a' szerént, mint azon napon reggel kezdettek írni, nem érdemelnek annál egyéb nevezetet. Hanem a' Fr. Ujságoknak ezen egymással való czivakodását ennyiben hagyni jobbnak tartván, még csak azt jegyezzük meg, hogy a' Kerületek valószto gyűléseikben azon napig, Nov. 20-dikáig, a' változtatások úgy ütöttek ki, hogy a' Liberálisok' 72-tőre a' Royálisták 23-ra teltek.

A' papíros pénz' betse Nov. 20-dikán jóval alább szállott. — Az 5 percentes Obligatókért 19 dikben 101 Frankot, a' 3 percentesekért pedig 70 Frankot adtak (a' Fraktziót elhagyjuk), a' következő napon, 20-dikban pedig délutáni 2 órakor, az elsőért csak 100, a' másodikért csak 68 és 90 Centim Frankot adtak.

A' Fr. Gazette a' papíros pénz' betsének ezen szembetűnő leesését is egyenesen a' Liberális Journálók' mesterkedésének tulajdonítja, azt mondván, hogy mi is lehetne egyéb oka, mivelhogy Konstanzinápolból és Lyonból nem csak rossz hírek nem érkeztek, mint ezen ujságok erősítik, hanem mint ő, a' Gazette erősíti, új hír se érkezett semmi.

Orosz Birodalom.

Hogy Persiának egyik nevezetesebb városát 's várát Erivánt elfoglalták az Orosz sergek, már semmi kérdést

nem szenved; mint az itt közetkező Tisztis tudósítások nyilván bizonyítják: „

„Tisztis tudósítás a' Gen. Adjutáns Paschkewitsch armádájától. —

„Minekutánna ezen armáda Sardar-Abad várát elfoglalta, onnét Gen. Adj. Paschkewitsch a' fő armádjával egyenesen elé nyomult Erivánhoz, melynek falai mellé Okt. 6-dikán megérkezvén, 8-dikban éjjel az ostrom-sántzokhoz hozzá fogatott. Hat napokig tartott iparkodásnak az a' jó következése lett, hogy egyéb szükséges sántzokon kívül egy Battériát is állítottunk fel, hogy arról kiszegzett ostrom ágyujink által a' várfalán törést nyissunk, 's a' melly már 12 dikben sok károkat okozott vala a' várban. Az ellenség már Sardar-Abad várának váratlanul történt elfoglalása miatt megijedvén, 's bonbi és ágyu tűzünk' pusztító munkája 's katonáinknak bátor rohanásaik által még jobban megrettentetvén, midőn Testörző Batalionainkat a' lakosok már a' törésen állani szemlélték, esdekelve kértek kegyelmet a' győzedelmesektől, 's már ekkor a' várbéli Örző sereg is, melly magát mind ez ideig vakmerő módon védelmezte vala, 's még ezen minutom előtt is nagy felmérgezés-sel verekedett, fegyvereit letévén magát hadi fogságra adta. —

A' foglyok közt találtak: maga a' várkommandáns a' Persa sergeknek egyik hfres vezére Hassán-Khán, 7 más legnevezetesebb Khánokkal egyetemben, 's az Abbás-Mirza táborának három legszebb Batalionaival, mind együtt 3 ezer emberekkel, 38 ágyukkal, 8 mozsarakkal, 4 zászlókkal, 1500 Pud puskaporral, sok hadi készülettel, a' Sárdár' kintsinek nagy részével, 's több mint 10,000 Tschetvert gabonával, a' győzedelmesek' kezére került.

A' Petersburgi ujság illy tudósítást közöl Rigából Nov. 7-dik napjáról: — „

„Minekutánna ma dél után az Eriván-
nak, ezen nevezetes Persa városnak és
várnak elfoglaltatását illető örvendetes hír
ide megérkezett volna, ő Császári Felsége
azonnal illy Fels. Rendelést küldött a' mi
Kormányozónkhoz Marqui Paulucci-
hoz: — „Marqui Ossipowitsch Fü-
löp! Az én első látogatásom, mellyet
Rigába tettem, Eriván nevezetes vá-
rának megvétetése által tétetett neveze-
tessé, hol a' mi sergeink magoknak ditsős-
séges nevet szerettek. Mint hogy én, az
én kedves és hűséges városomnak Rigának
ezen szerentsés történetre nézve valami
emlékeztető alapot akarok tenni, erre néz-
ve néki ajándékozom azon fegyvereket,
mellyeket az én sergeim Hasán Khántól,
Erivánban, hol ő Kommandáns volt,
's hol ő fogságra esett, elvettek. Midőn én
ezen fegyvereket (úgy mint: egy Lántsát
és egy Handschárt) a' városnak ajándék-
ba küldöm, azt bízom az úrra, hogy örök
fenntartatás végett a' város' Tanátsházába
tétesse-le, 's a' Rigai lakosokat ezen Ren-
delésemről tudósítsa. Költ Rigában Nov.
7-dikén. „

„Aláírta: Miklós.

Az Abói nevezetes Universitasnak a'
várossal együtt történt elézésére nézve azt
méltóztatott határozni a' Császár, hogy az
Universitásnak helye ezen-túl Helsin-
görs legyen, melly mindjárt Abó után
következő város, és a' tartománynak új fő
városa.

Nagy Britannia.

Az Adm. Codrington Tiszti tudósítá-
sához mellékelte volt Akták között a'
mult postán csak a' IV-diket adtuk-ki. A-
zért választottuk azt, hogy azt tartottuk
legnevezetesebbnek, mint hogy abban
megkínálták a' Szövetségesek a' Törököket,
hogy ha tetszik kezdjenek újabb alkudo-

zásokat, 's annak jelentésére függeszse-
nek fehér zászlókat bástyáikra.

Nyoltz illy akták voltak a' Codring-
ton' Tiszti tudósítása mellé tételve; a' fon-
tosabbak azok, mellyeket már kiadtunk; az
első aktának is ide teszszük rövid kivoná-
sát, melly ennyiben áll: „

„Az Ánglus Frégát Cambrián' Kapitánya
Hamilton elküldetett, hogy szemlélje-meg,
hogyan follyanak a' dolgok a' Mainai par-
tok mellett. Velle volt a' Konstantin'
nevű Orosz Frégát is. Megérkezvén a'
Kistriesi partok' szomszédságába, még
ekkor is tűzbe és füstbe borúlva látták az
egész vidéket. A' két Kapitányok béirtak
a' Török vezérhez, de ő se a' tiszteket
kik a' levelet vitték, maga elejibe nem bo-
tsátotta, se a' levelet el nem fogadta, ha-
nem feltöretlen vissza küldötte. Délután
a' Görög tábornok is meglátogatták a' két Ka-
pitányok, hol legnagyobb örvendezésse-
fogadtattak. Az inség, melyre a' falus hel-
lyek jutottak, leírhatatlan. Betű szerént igaz,
hogy az aszszonyok és gyermekek az éh-
ség miatt minden szempillantásban halnak;
alig van egyéb ennivalójok főtt fűnél. Az
Ánglus Kapitány ígéretet tett, hogy a' he-
gyek' barlangjaiba, hova a' szerentsétle-
nek befutottak, egy kevés kenyeret fog
küldeni. —

„Nagyítás nélkül el lehet mondani,
hogy, ha Ibrahim Görög országban ma-
rad, a' lakosoknak harmadrészénél több meg-
fog éhség miatt halni.

A' Londoni Kurírban illy megjegy-
zés találtatott November' 16 dik napján: „

„Nékünk még valami 8 napokig kell
várakoznunk, hogy Konstánczinápolyból
a' felől tudósításokat vehessünk, hogy mi-
tsoda érzéseket gerjesztett ott a' népben 's
a' Fényes Portánál is a' Navarini vereke-
dés. Ellenben azon történetekről, mellyel
Navarinnál ezen verekedés után előfordúl-
hathattak, Ankoná felől minden nap vár

hatjuk Adm. Codringtontól az újabb tudósításokat. Az, a' mit némellyek erőssitenek, hogy akkor, mikor az Adm. Codrington Tiszti tudósításával 's ezen Ak-tákkal Lord Ingestries London felé útnak indított, már kifüggesztették volna a' Törökök a' fejer zászlókat, ez éppen nem igaz.

A' Londoni Kurír illy Czim-írás alatt: Tudósítások Bétsből — illy Czikkelyt adott ki November 15 dikén: — „

„Egy Staféta olly hírt hozott ide November' 5-dikén estve, hogy a' Konstan-czinápolyi és Alexándriai Flották össze-törettettek. Következett napon reggel Wellesley Henry úr a' mi Bétsben lévő Nagykövetünk beszéllgetést tartott Metternich ő Herczégével, 's Linsey úr, ki a' Bétsben lévő Anglus Követtség-nél hivatalban van, még azon estve útnak indított London felé, hova ma reggel érkezett meg a' külső dolgokra ügyelő Cancellariába. Úgy halljuk, hogy azon tudósításokban, mellyeket ő Bétsből hozott, az is ott volna, hogy a' Díván a' bé-kéllésre hajlandóbb indulatot kezdene nyilatkoztatni. De szükséges leszen megjegyeznünk, hogy ezen békességes hajlandóság, akármelly tulajdonságú legyen is, a' Navarini ütközetet, vagy legalább az ezt illető hírnek Konstánczinápolyba való megérkezését már megelőzte vala. Lehetetlen azt előre megmondani, hogy mitsoda következt fog ennek híre a' Portánál maga után vonni: a' pedig, hogy magunkat találgatásokkal vélekedésekkel gyötörjük, haszontalan munka lenne.“

A' Times ujság így szollott ezen tárgyról ugyan ezen napon: — „

„Nem lévén a' Navarini verekedésről semmi újabb felvilágító tudósításunk, az-zal foglalatoskodtatják nállunk az emberek gondolataikat, hogy azon alapoknak való-

ságos volta felől magoknak jó idéát szerezhessenek, melly alapok szerént ezen verekedés támodott.

„Mi se vagyunk ezen kérdésnek alapos megvizsgálásától tellyességgel idegenek; mert azt kívánjuk, hogy ezen dolog illendő világosságba helyheztetődven, az egyenesség' réguláji szerént határozottassék-meg, mert az igazságtalanságot semmi próbatételben soha nem mentheti a' szerentsés ki-menetel. —

„Mi egy kérdést teszünk-fel, melynek megfejtésétől függ, mint gondoljuk, ezen dolognak igazságos volta az Országlószé-kekre való tekintetben. Erre a' megfelelésnek tsak egy módja van. A' Szövetségesek tudnillik azt mondák vala meghatározott módon, hogy a' Görögök és Törökök között való hadakozásnak meg kell szünni, és hogy ezen céljokat elérhessék, közlöték a' hármok között Aug. 6-dikán kötött Alkut a' Portával. Kérdés? Ezen Alkunak végrehajtása 's véle lett közöltetése után, gondolhatta-e a' Porta azt, hogy meg fogna néki engedtetni a' Görögök ellen folytatott mészárlást tovább is folytatni?

„Ezt a' Porta bizonynyal nem remén-hette; 's azon esetben, hogy ha ő ezen Alkut tiszteletben nem fogná tartani, várhattott-é valamit egyebet annál, hogy valami e'-félének kell előfordúlni, mint ez a' Navarini történet vala? Ha a' Porta magát ezen Londoni Alkú által megbántatottnak lenni találta, nyilvánosságos módon hadat kellett volna néki izenni a' Szövetségesek ellen. Ezt a' menetel' módját irta vala neki elejibe a' népek' törvénye; azt azonközben tellyességgel nem gondolhatta, hogy a' kiirtó hadakozást azután is éppen úgy folytathatja, mint ha semmi e'-féle Alkú lábra nem állott volna. Úgy, a'-mint ő tselekedett, sem a' Szövetségesek' akaratjának eleget nem tett, mint ezt az ő mostani gyengesége kívánta, sem olly módon ellent nem állott, mint ezt más jó időkből

néki az ő bátorsága megengedte volna. Ez annyi volt, mint a' Szövetséges Hatalmaságokkal nagyon megvetve bánni, vélek éppen semmit se gondolni.

„Vegyük vizsgálat alá már most ezen kérdést is: Hogyan fejlődött-ki a' verekedés? Igassággal mondják azok, kik a' Szövetségesek' ügyének igasságát kétségbe akarják hozni, hogy Adm. Codrington hadi rendel ment-bé a' Navarini kikötőhelybe; 's valóban jelentik a' Frantzia Országlószékhez érkezett tudósítások, hogy a' Szövetséges Flották, mikor a' kikötőhelybe bementek, hozzá voltak készülve a' verekedéshez. Mi úgy adjuk elő a' dolgokat, mint a' természeti rend kívánja, 's azután Olvasójinkra bizzuk, hogy kiki önn vélekedése szerint ítéljen a' környülállásokról. —

„Az Ánglus Admirális tudta, hogy az ő Országlószéke véget akar vettetni a' kiirtó hadakozásnak; azonban e'-mellett is szüntelen vette a' tudósításokat, hogy a' kiirtó hadakozás még nagyobb méreggel folytattatik, mint ez előtt folytattatott, és hogy Görög országnak egy részében az ártatlan lakosok szörnyű kegyetlenséggel megszároltatnak. Ő tehát tsatához készíti magát, 's illy állásban neki hajt a' Török Flottának, de nem azért, hogy a' verekedéshez azonnal hozzá fogjon, hanem, hogy a' Törököktől megkérdezze: gondolják-é ők, hogy azon rettentőségekért megmenthetik magokat, mellyeket ők most fegyvereik által, tüzzel vassal, az ártatlan népség ellen elkövetnek? Akarják-é ők ezeknek a' gyilkosságoknak szerzőit védelmezni? Az Admirális úr meg nem halgattatik. Néhány úgy szollván eltévedett, vagy félelemből kilövetett golyobisok az Admirális úr katonáját érik; ő még ekkor is megpróbálja, hogy ezen kihívattatásnak elejét vehesse; a' Törökök ellenben a' kihívást új puska-sőt ágyú-tűz által fontosítják. Ekkor a' vérbefördés elkezdődik.

„E'-szerént a' tsata, mint mi hiszszük, történeten kezdődött: de mi ezt nem erősíthetjük a' Szövetséges Hatalmasságoknak határozásáról, kik elvégezték vala, hogy ezen hadakozásnak, ha mindjárt illy sokba kerülne is, véget vessenek, ha a' hadakozó részeknél minden egyéb argumentumok foganatlanok találnának lenni. Ennyiben áll a' mi gondolkodásunk ezen tárgyról. Ohajtjuk, hogy ez tsak annyiban hagyattasék helybe, mennyiben az igasság az ő részén látszik állani. Nékünk, hogy Ministereinket védelmezzük, ha tsakugyan védelmezni akarnók, semmi okunk nints rá; nekik sem tsatáznai nem volt szükségek Navarinban, sem onnét elfutni. A' mi pedig azt illeti, hogy ők Görög országban a' hadakozásnak véget akartak vetni — melly egyedül az a' tárgy, mellyért ők felelettel tartoznak — e' már az egész kimivelt Európában helybehagyást nyert.

„Éppen illy kevés okunk van Adm. Codrington urat védelmezni. Mi őtet tsak úgy esmérjük, mint vitéz tengeri katonát. Mi a' dolgoknak magyarázását nem tsak az Admirálisoknak tudósításaikhoz alkalmaztatjuk, hanem a' dolgoknak természetéhez is. Ha a' mi Admirálisaink egyenesen olly készülettel mentek volna bé a' kikötőhelybe, hogy ott egyszeriben rá tsapjanak a' Török Flottára, már ez más volna, de ők, ámbár hozzá készülve voltak a' Tsatához, elébb értekezni akartak a' Törökökkel. Bizony, ha olly czéllal mentek volna, hogy verekedjenek, nem fejtődött volna ki illy nagy verekedés néhány gyáva gondolatlansággal tétetett puskalövésekből. Olly világos tehát, mint a' fényes nap, hogy tsak történet okozta kifejlését —

„Egy tekintetben tsakugyan a' Törököknek szolgál javokra ez a' megverettes; mivelhogy, ha a' Törökök folytathatták volna a' Szövetségeseknek kívánságát tovább is játszogatni, temporizálni, a' hel-

lyett, hogy valami valóságot kezdjenek, akkor bajos lett volna az Oroszt meggátolni, hogy a' Görögök' ügyét maga egyedül és önmaga' módja szerént fel ne vegye, a' Pruthon által nem menjen, és az Európai Török birodalomba sergeket ne szállíttson-bé.

M o l d o v a.

Jassybol Nov. 16-dikán, Gróf Guilleminóttól a' Konstánczinápolyi Fr. Követőtől megérkezvén ide is a' Török Flották' semmivé tétetődését illető Tiszti tudósítás, ez itt, kivált a' kereskedőség között nagy félelmet gerjesztett, melly ezen békességes időben, 's mikor a' Követek Konstánczinápolyban még nyugodalmasan várták a' jó jövendőt, nagyon véletlenül fordult elé.

Hasonló kedvetlen izeneteket vettek a' Duna mellyéki nevezetesen a' Galatzi kereskedők Odessából, honnét azt írják ezeknek, hogy a' Konstánczinápolynál állott Anglus, Frantzia és Orosz hajókat, általjában mind letartóztatták, 's a' Galatziak is méltán tarthattak, hogy nállok is minden órán hasonló fog történni, melyre nézve azok a' sok hajók, mellyek ott most azért tartózkodtak, hogy bort rakjanak-fel, egyszerre minden e'féle foglalatostól megszűntek, 's félelemmel várják a' jövendőt.

Párisbol is hasonló tudósítás érkezett Marsiliába a' Hadi Ministertől a' kereskedőséghez, melly által a' parantsoltatik, hogy a' Török birodalom felé semmi kereskedési próbatételek ne tétetődjenek.

S p a n y o l O r s z á g.

A' Frantzia Monitör jelenti, hogy mivel ő Legkeresztyénebb Felségének tudtára esett, hogy ő Catholikus Felsége Bar-

cellonába akar menni 's magával számos Spanyol serget akar oda bévinni, erre nézve úgy itél Fran. Király Ő Felsége, hogy Sp. Király ő Felségének a' légyen kívánsága, hogy Kataloniának ezen fő városában tsak önmaga sergei által légyen körülvéttetve. Erre nézve Fr. Király ő Felsége a' maga Sp. Udvarnál lévő Követére Gr. St. Priestre bizta, hogy Királya' nevében tudósítsa a' Sp. Királyt, hogy ha úgy fog tettzeni a' Fr. sergek, mellyekaddig Barcelonában örizeten voltak, onnét mármost kifognak hozattatni, melly ajánlást a' Sp. Király is helybe hagyván, parantsolat ment a' Fr. sergekhez Barcelonába, hogy onnét terjenek vissza Fr. Országba.

Ú j a b b T u d ó s í t á s o k.

A' Times ujság, mint gorombaságot nagyon gyalazza azon embernek tselekedését, ki a' Londoni Bőrsén ezen napokban olly fogadástételt hirdetett-ki, hogy ő annak 5 Guinee aranyot fizet, a'ki néki 100-zat fog fizetni, ha a' három Követek' fejei Konstánczinápolyban November' 15-dike előtt elüttetnek.

B é c s.

Ma itt Konstánczinápolyi tudósítások jövének-ki, mellyek onnét November' 11-dikén indultak: —

Az ott lévő Követek Okt. 28-dikán vettek tudósítást a' Navarini történetről egyesesen Admirálisaitól; de a' Porta és a' közönség még egy pár napok alatt semmit se tudott belőlle. November' 1-ső napján mentek a' három Követek' Tolmátsai a' Reisz-Efendihez, kinek elejibe illy kérdéseket terjesztettek: 1. Mitsoda Utasításokat küldött a' Porta Ibrahim Basa' elejibe? 2. Hogyan fogná a' Porta azon ellenséges tselekedeteket tekinteni, mellyekre a' Szö-

vetséges Admirálisok az Ibrahim Basa' meg-
átalkodásának következtetésében, a' Szövetsé-
ges Udvarok' határozásának eleget akarván
tenni, kibotsátkozhatnak? 3. Megma-
rad-e még a' Porta tovább is a'-mellett,
hogy azon kívánságokat, mellyeket a' Szö-
vetségesek, elejibe terjesztettek, elfogadni
nem akarja? —

A' Reisz-Efendi, ki a' Navarinban Okt.
20-dikán eléfordult történetekből semmit se
tudott, e'-képpen felelt ezen kérdésekre:
1. A' Porta nem kérdezte a' Szövetséges
Udvaroktól, hogy ők mitsoda Útasításokat
adtak a' magok Admirálisainak elejibe;
ehhez képpent nem gondolja magát arra kö-
teleztetni, hogy a' Török fő Generális' ele-
jibe adatott útasításokat a' Szövetséges Ud-
varokkal közölje? 2. Mi reméljük, hogy
semmi ellenségeskedések nem fognak elé-
fordulni, és nem érezzük magunkat ma an-
nak megmagyarázására hajlandóknak, hogy
bizonyos esetekben mit fogunk tselekedni
vagy nem tselekedni; a' gyermeknek nem
adnak addig nevet, míg a' világra nem szü-
letik vagy azt nem tudják, fiú-e vagy lé-
ány. 3. A' Porta soha elnem fog állani a'
maga egyszer kinyilatkoztatott alapjaitól. —

Ezen napon érkeztek-meg végre a'
Portához is a' Cs. K. Internuntiushoz is a'
Navarini történetekről szóló tudósítások.
Az Internuntius úr tüstént a' Reisz-Efendi-
hez küldött 's őtet nagyon kérette, hogy a'
Portát minden mérész és hebehurgya lépé-
sektől igyekezzék eltartóztatni, minden oko-
kat felhozván, a' mik tsak a' mérséklettsé-
get jövallhatják. Hasonlóképpen tselekedett
a' Pruszsus Követ is.

A' Reisz-Efendi Nov. 2-dikán magához
hívatta a' három Követeket, hogy terjesz-
senek a' Navarini történetekről illendő
magyarázatot elejibe. Ők ezt megtették,
de feleleteikkel nem elégítették-ki a' Török
Ministert, a' ki másnap úgy nyilatkoztatta-
ki magát, hogy a' Követek' magyarázatja

által-tette a' dolgot a' Politika' mezejéről
a' Religiói törvényhozás' mezejére.

(A' többi következik).

Magyar Ország.

Folytatása a' T. N. Veszprém Vármegyé-
ben kineveztetett Tiszt Urak' laistromának:

Tiszteletbeli All-Jegyző: B o r o n k a y
Ferencz Úr. — Fő Szolga-Bíró, a' Vesz-
prémi Járásban: T. K o t s i - H o r v á t h
Sámuel Úr meghagyatott; a' Pápai Járás-
ban: T. B é k á s y Ignác Úr, újonnan vá-
lasztatott; a' Devecseri Járásban: T. S z é -
t s e y Károly Úr, újonnan választatott;
a' Cseszneki Járásban, T. K u n József Úr,
meghagyatott. — All Szolga-Bírák: a' Vesz-
prémi Járásban: K é s m á r k y Gábor, és
H o l l ó s y László Urak' meghagyattak, a'
többi 3 Járásokban: Z s o l d o s Ignác,
S z a k o n y i István, és Á n y o s Farkas Urak'
újonnan választattak. — Fő-Adószedők:
T. T. K é s m á r k y ' S i g m o n d, és K o v á c s
Dávid Urak. Partic. Adószedők: G y ö r g y
Benjámín, és P á l f f y Károly Urak. — Az
eddig volt érdemes Fő-Fiscális, T. S z é p
Ábrahám Úr nagy tapsolással megerősítte-
tett ezen hivatalban; első All-Fiscálissá S e -
b e s t y é n Gábor Úr választatott és máso-
dik All-Fiscálisnak Á n y o s István Úr meg-
hagyatott. Tiszteletbeli All-Fiscálisokká let-
tek: R a d ó Pál, és C s e r e s n y é s István
Urak.

Rima-Szombatból jelentik: hogy a' múlt
hónap' 29-dikén kezdődött Tekéntetes Gö-
mör, és Kis-Hont egyesült Vármegyéknek
Tisztválasztása, melly annyival nevezete-
sebb volt, hogy már majd tiz esztendőkre
elhaladott a' Fő Kormányozóknak gya-
kor változásaik miatt. Ezen Tisztválasztást
Méltóságos A l m á s y J ó s e f a' Fő-Tör-
vényszéknek Assessora, és ezen Nemes Vár-
megyének Fő-Ispánja úgy intézte el, hogy
mihent a' Candidatusokat kinevezné, azok
mindjárt a' gyűlés helyéről eltávozzanak;

továbbá, hogy a' választás ugyan felkiáltás által mehessen végbe, de ha a' közmegegyezést a' szavak hangjából ki venni nem lehetne, akkor az elhatározás voksolásra eresztessék. Ez utóbbi esetre Méltóságos Scitovszky Rosnyói Püspököt számos Biztossággal nevezte ki a' voksolás szedésére. Ezen előrendelések után a' Vice-Ispányságra kinevezvén a' Candidatusokat, minthogy a' szóbelivoksolások Nagyságos Máriásy Királyi Tanácsos Úr, és Tettes Abaffy Úr között megoszlan látszottak, külön voksolásra került a' dolog, melly reggeli tíz órától fogva estvéli hat óráig tartott olly kimenellel, hogy csak ugyan a' voksolások többsége Abaffy Úrnak kedvezett, és így első Vice Ispánynak ki kiáltatott a' mellett is hogy Nagyságos Máriásy Úrnak, mint isméretes Hazafinak ezen Nemes Vármegye kormányozásában sok esztendőig szerzett tetemes érdemei közönséges tisztelettel megismértetnének. Más nap a' második Al-Ispányságra a' kinevezett candidatusok közül Tekintetes Szilasi és Pülszi Szilasy Ferencz Úr, Méltóságos Szilassy József Septemvir Ő Nagyságának második fia felkiáltás által választatott. Továbbá a' járásbeli Szolga-Bírák választásai e'képpen következtek, úgymint: A' Felső Járásban Fő Szolga-Bíró lett Szatmári Király Miklós Úr; Al Szolga-Bírák: Ötvös József, és Máriásy István Urak; — a' Ratkai Járásban Fő-Bíró: Máriásy Zsigmond Ur; Al Szolga-Bírák: Paukovits Ferencz, és Fáy Pál Urak; — a' Kis Honti Járásban Fő Szolga-Bíró: Rakovszky József Úr; Al Szolga-Bírák: Horvát György, és Kende Sándor Urak; — a' Serki Járásban Fő Bíró: Kubinyi Gedeon Úr; Al Szolga-Bírák: Holló Pál, és Bornemisza István Urak; — a' Putnoki

Járásban Fő-Bíró: Abaffy János Úr; Al Szolga-Bírák: Tornallyai Antal, és Dants Dénes Urak; — Rendszerént való Eskütteknek a' Járások szerint választattak: Szeretsenyi János, Márton János, és Holló János Urak; — Oroszlányi Antal, és Bodon Antal Urak; — Kubinyi Silvester, és Szügyi Ferencz Urak; — Nagy Sándor, és Fáy János Urak; — Soldos Ferencz, és Hamvay Károly Urak. — Harmad nap Fő Hadi Adószedőnek: Ragányi Ferencz Úr, Házi Fő Adószedőnek: Lakatos László Úr; Al Adószedőnek pedig: Robfalussy János, Máriásy Dániel, Bakay Ignác, Kis Gergely, és Bárdy Pál Urak; — Számvevőnek: Szontagh Wilmos Úr. — Végre a' Méltóságos Fő-Ispány Úr első Fő-Jegyzőnek: ifjabb Máriásy Pál Urat, másodiknak ugyan Fő-Jegyzői tisztelettel Abaffy Miklós Urat; All-Jegyzőknek: Szentiványi Károly, és Nagy Károly Urakat nevezte. Az Ügyészi kar megerősítettvén, és a' Betsületbeli Ügyész, és Jegyző Urak is, bérekesztetett ezen választógyűlés számos Tábla-Bírák kineveztetésével. Mind a' három nap a' Méltóságos Fő-Ispány Úr nem csak a' Nemes Vármegye Tisztjeit, hanem egyéb Nemes Urakat is szokott bő, és fényes asztalánál megvendégelte.

Igazítások. — A' 42-dik ujságban 330-dik lapon 1-ső hasábon, a' 15-dik sornak elején, megismeri helyett, így kell tenni: meg nem esméri. — A' 332 dik lapon 2-dik hasábon, alólról 7-dik sorban figyelmet helyet figyelmemet; a' 333 dik lapon 1-ső hasábon 14-dik sorban a' volt légyen szavak helyett, ezt kell olvasni: mi által okoztathattott.